

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 13 april 2018
(OR. en)

7924/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0085 (COD)**

**VISA 71
COLAC 16**

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	11 april 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 176 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om ändring av avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 176 final.

Bilaga: COM(2018) 176 final

Bryssel den 11.4.2018
COM(2018) 176 final

2018/0085 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om ändring av avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Genom förordning (EU) nr 610/2013 av den 26 juni 2013¹ (nedan kallad *ändringsförordningen*) ändrades Schengenavtalets tillämpningskonvention², **förordning (EG) nr 562/2006**³ (*kodexen om Schengengränserna*) och förordning (EG) nr 810/2009⁴ (*viseringskodexen*) och den omdefinierade bland annat konceptet ”kortare vistelse” för tredjelandsmedborgare i Schengenområdet. Från och med den 18 oktober 2013 är den maximala tillåtna vistelsetiden för tredjelandsmedborgare som avser att resa till Schengenområdet för en kortare vistelse – oavsett om de behöver visering eller inte – ”90 dagar under en 180-dagarsperiod”. Jämfört med den definition som gällde fram till den 18 oktober 2013 (tre månader under en tidsperiod av sex månader räknat från första inresedag) är den nya definitionen mera exakt genom att varaktigheten anges i dagar i stället för månader. Dessutom har formuleringen ”räknat från första inresedag” som gav upphov till stor osäkerhet och många frågor strukits från definitionen.

Genom ändringsförordningen har alla nödvändiga ändringar införts i EU:s regelverk om viseringar och gränser, dvs. Schengenavtalets tillämpningskonvention, kodexen om Schengengränserna, viseringskodexen och förordning (EG) nr 539/2001⁵. Konceptet kortare vistelse ingår dock även i internationella avtal som ingåtts av Europeiska unionen. I de avtal om undantag från viseringskravet som ingåtts med Antigua och Barbuda⁶, Bahamas⁷, Barbados⁸, Brasilien⁹, Mauritius¹⁰, Saint Kitts och Nevis¹¹ respektive Seychellerna¹² används fortfarande den gamla definitionen – tre månader under en tidsperiod av sex månader räknat från första inresedag¹³ – då varaktigheten för viseringsfri vistelse definieras.

Den 16 juli 2014 antog kommissionen en rekommendation till rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar om ändring av avtalen mellan Europeiska unionen och dessa länder¹⁴ om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser. Rådet antog sitt beslut den 9 oktober 2014¹⁵. Syftet var att tillämpa den nya definitionen av kortare vistelse enligt ändringsförordningen för dessa sju länder. Om ”kortare vistelse” definieras i antal *dagar* snarare än *månader* i avtalen om undantag från viseringskravet är det dessutom enklare att

¹ EUT L 182, 29.6.2013, s. 1.

² EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

³ EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.

⁴ EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.

⁵ EGT L 081, 21.3.2001, s. 1.

⁶ EUT L 169, 30.6.2009, s. 1.

⁷ EUT L 169, 30.6.2009, s. 23.

⁸ EUT L 169, 30.6.2009, s. 9.

⁹ EU har ingått två avtal med Brasilien: ett för innehavare av vanliga pass (EUT L 255, 21.9.2012, s. 4) och ett annat för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass (EUT L 66, 12.3.2011, s. 2).

¹⁰ EUT L 169, 30.6.2009, s. 16.

¹¹ EUT L 169, 30.6.2009, s. 37.

¹² EUT L 169, 30.6.2009, s. 30.

¹³ Jfr. ”syfte” och ”vistelsens längd” i avtalen.

¹⁴ COM(2014) 468 final.

¹⁵ Rådets beslut om bemyndigande för kommissionen att inleda förhandlingar om ändring av de avtal om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser som ingåtts mellan Europeiska unionen/gemenskapen och Antigua och Barbuda, Samväldet Bahamas, Barbados, Förbundsrepubliken Brasilien, Republiken Mauritius, Federationen Saint Kitts och Nevis och Republiken Seychellerna, antaget av rådet den 9.10.2014.

kontrollera och beräkna elektroniskt eller med it-verktyg, och lämpar sig därför bättre för centraliserade gränsförvaltningssystem, såsom det föreslagna in- och utresesystemet¹⁶.

Efter rådets bemyndigande inledde kommissionen förhandlingar om ändring av avtalen om undantag från viseringskravet med de sju länderna (Antigua och Barbuda, Bahamas, Barbados, Brasilien, Mauritius, Saint Kitts och Nevis samt Seychellerna).

Förhandlingarna med Brasilien avslutades den 31 oktober 2017 genom paraferingen av avtalen om ändring av de två avtalen mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om undantag från viseringskrav vid kortare vistelser för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass, samt för innehavare av vanliga pass. Parterna har, bland övriga tekniska detaljer, enats om att anta den nya definitionen av ”kortare vistelser” (för mer information, se nedan), men samtliga ändringar är obetydliga ur resenärens perspektiv.

Förenade kungarikets och Irlands särskilda ställning har beaktats i avtalens ingress.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om ändring av avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass (nedan kallat *avtalet*) kräver godkännande av båda avtalsslutande parter i enlighet med deras respektive förfaranden. För unionens del kräver detta rådsbeslut om undertecknande och ingående av avtalet.

Detta förslag föreläggs rådet för att det ska bemyndiga undertecknandet av avtalet.

Avtalet säkerställer rättslig konsekvens och harmonisering mellan medlemsstaterna genom att det införlivar den nya definitionen av kortare vistelse enligt ändringsförordningen, som ger en entydig tolkning av ”kortare vistelse”.

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 77.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) jämfört med artikel 218 i samma fördrag.

Unionen har ingen befogenhet att ändra avtal om undantag från viseringskravet som är bindande för de fyra länder som är associerade till genomförandet av Schengenregelverket, däribland den gemensamma viseringspolitiken. För att säkerställa ett harmoniserat tillvägagångssätt och genomförande av bestämmelserna om den tillåtna vistelsetiden i Schengenområdet inbegriper avtalet en gemensam förklaring som anger att det är önskvärt att Brasilien samt Island, Liechtenstein, Norge respektive Schweiz ändrar de befintliga bilaterala avtalen om undantag från viseringskravet på samma sätt.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Enligt artikel 77.2 a i EUF-fördraget faller förhandlingar om undantag från viseringskrav inom unionens exklusiva behörighet.

Om Europeiska unionen är en av avtalsparterna i ett internationellt avtal kan en ändring av ett sådant avtal dessutom inte genomföras rättsligt av medlemsstaterna själva. Därför krävs åtgärder på unionsnivå.

¹⁶ COM(2016) 194 final.

- **Proportionalitetsprincipen**

Det aktuella förslaget går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det eftersträlvade målet, dvs. att ändra det befintliga avtalet mellan Förbundsrepubliken Brasilien och Europeiska unionen om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass.

3. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget medför inga ytterligare kostnader för EU:s budget.

4. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Den 9 oktober 2014 antog rådet förhandlingsdirektiv som bemyndigade kommissionen att inleda förhandlingar med Brasilien för att ändra avtalet mellan de båda parterna om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass. Medlemsstaterna informerades om läget i förhandlingarna vid mötena i arbetsgruppen för visering.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Resultatet av förhandlingarna**

Kommissionen anser att målen i rådets förhandlingsdirektiv har uppnåtts och att unionen kan godta utkastet till avtal.

Det slutliga innehållet i avtalet kan sammanfattas på följande sätt:

a. Vistelsens längd

I avtalet föreskrivs viseringsfrihet för medborgare i Europeiska unionen och för medborgare i Brasilien som innehar diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass vid resor på den andra avtalspartens territorium i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod (istället för högst tre månader under en sexmånadersperiod räknat från den dag då personen i fråga först reste in i landet). Den nya definitionen tillämpas i hela avtalet.

b. Slutbestämmelse – avbrott i tillämpningen av avtalet (artikel 8.4)

Den sista meningen i artikel 8.4 i avtalet ändras enligt följande: ”En avtalsslutande part som har avbrutit tillämpningen av detta avtal ska omedelbart underrätta den andra avtalsslutande parten om skälen för att avbryta tillämpningen inte längre föreligger och ska åter tillämpa avtalet.” Genom tillägget av ”och ska åter tillämpa avtalet” till den befintliga texten klargörs det att avtalet faktiskt ska tillämpas på nytt om det inte längre finns några orsaker att inte tillämpa undantaget från viseringskravet. På denna punkt anpassas formuleringen i avtalet med Förbundsrepubliken Brasilien om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass till alla andra avtal om undantag från viseringskravet som undertecknades av unionen under 2015 och 2016. Den 14 juni 2016 rådfrågades arbetsgruppen för visering om denna ändring, och ingen medlemsstat gjorde några invändningar.

c. Gemensamma förklaringar

Två gemensamma förklaringar bifogas avtalet

- om tolkningen av 90 dagar under en 180-dagarsperiod, och
- om Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein.

e. Ikraftträdande

Avtalet träder i kraft den första dagen i den sjätte månaden efter den dag då den sista avtalsslutande parten till den andra har anmält att ratificeringsförfarandena har avslutats. En tillräckligt lång övergångsperiod är nödvändig för att säkerställa rättssäkerhet och ge resenärerna möjlighet att förstå lagstiftningen och följa den. När avtalet har ratificerats kommer sexmånadersperioden att göra det möjligt för resenärer att slutföra kortare vistelser som fortfarande i sin helhet beräknas enligt den gamla definitionen, innan den nya definitionen av kortare vistelse och dess 180-dagars tillbakablickande referensperiod träder i kraft.

Alla andra bestämmelser, t.ex. om det geografiska tillämpningsområdet, i det befintliga avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass kvarstår oförändrade i avtalet.

6. SLUTSATS

Mot bakgrund av det ovan anförda föreslår kommissionen att rådet beslutar att avtalet ska undertecknas på unionens vägnar och bemyndigar rådets ordförande att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna avtalet på unionens vägnar.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om ändring av avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a jämförd med artikel 218.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 610/2013¹⁷ infördes horisontella ändringar i unionens regelverk om viseringar och gränser, och kortare vistelse definierades som högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod.
- (2) För att harmonisera unionens ordning för kortare vistelser är det nödvändigt att införa denna nya definition i det befintliga avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass.
- (3) Den 9 oktober 2014 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar om ett avtal mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om ändring av avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om undantag från viseringskrav vid kortare vistelser för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass (nedan kallat *avtalet*). Förhandlingarna med Brasilien avslutades den 31 oktober 2017 genom parafering av avtalet.
- (4) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG¹⁸. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 610/2013 av den 26 juni 2013 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), Schengenavtalets tillämpningskonvention, rådets förordningar (EG) nr 1683/95 och (EG) nr 539/2001 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008 och (EG) nr 810/2009, EUT L 182, 29.6.2013, s. 1.

¹⁸ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket, EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

- (5) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG¹⁹. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.
- (6) Ändringsavtalet bör undertecknas och de åtföljande förklaringarna bör godkännas på unionens vägnar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet på unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om ändring av avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass (nedan kallat *avtalet*) godkänns härmed, med förbehåll för att avtalet ingås.

Texten till det avtal som ska undertecknas åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Förklaringarna som åtföljer detta beslut godkänns härmed på unionens vägnar.

Artikel 3

Rådets generalsekretariat ska utfärda det instrument som ger den eller de personer som anges av avtalets förhandlare full befogenhet att underteckna avtalet.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har antagits.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

¹⁹ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket, EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.